

ALF NZ

časopis III.ZŠ
ul.8.května 63, Šumperk

zima 2010
5 Kč

- s.1-3: Zemětřesení na Haiti
- s.4-7: Jazyk.pobyt ve Velké Británii
- s.7-8: Město čte knihu
- s.8-9: Lyžák
- s.11-12: Filmy
- s.12-13: Co bych ..., kdybych ...
(p.uč.Čadilová a Jílková)
- s.13: Zajímavosti o sněhu +soutěž !
- s.14: Návrhy nejen pro začátek roku
: Anketa-domácí mazlíčci učitelů
- s.16: Kdo frčí (M.Chodúr)
: Sport - ALFONZ CUP; anketa
k olympiádě

HAITI

Zemětřesení na Haiti o síle 7,0 Mw s epicentrem přibližně 15 km od Port-au-Prince 12.1.2010 bylo katastrofické.

Většina památek v Port-au-Prince byla při zemětřesení významně poškozena nebo zničena, včetně Prezidentského paláce, budovy Národního shromáždění, katedrály Notre-Dame a minimálně jedné nemocnice.

Organizace spojených národů oznámila, že ústředí stabilizační mise Organizace spojených národů na Haiti, umístěné v hlavním městě, bylo zničeno a velké množství jejích pracovníků je pohřšováno (včetně velitele mise a jeho rodiny). Došlo také ke

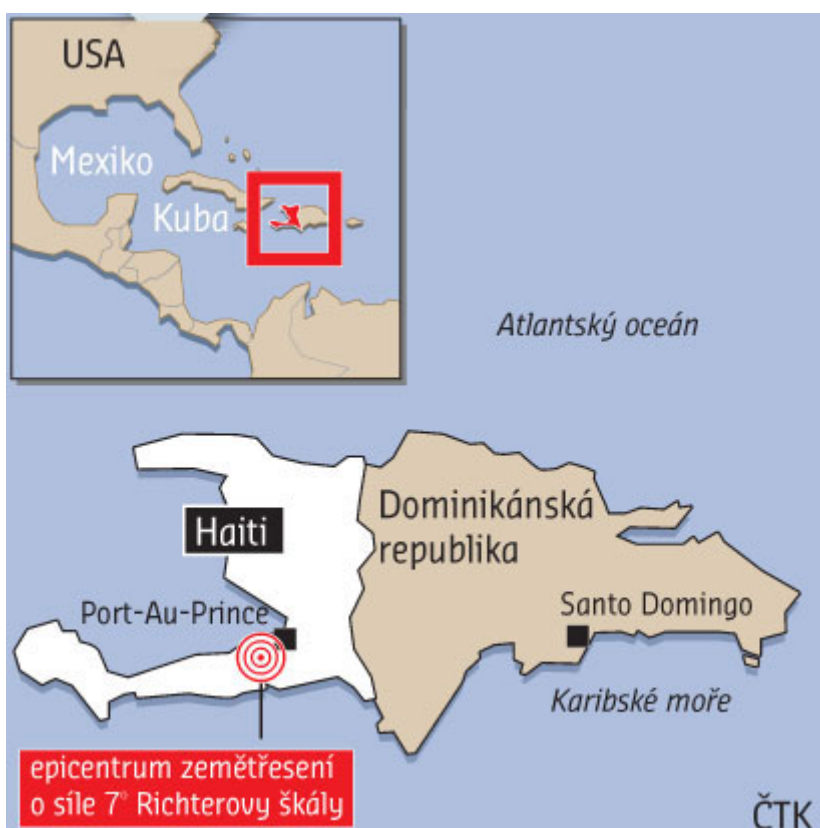
zřícení hotelu Montana, který je vyhledávaným útočištěm zahraničních turistů. Podle zpráv je zde zavaleno troskami až na 200 hostů.

Haiti je chudá země, 149. v indexu lidského rozvoje ze 182 zemí. Panují obavy o funkčnost záchranného systému, zvláště v době rozsáhlé katastrofy, a země je považována Organizací pro výživu a zemědělství za „ekonomicky zranitelnou“.

Veřejné sbírky vyhlásily organizace po celém světě. Generální tajemník OSN Pan Ki-mun prohlásil, že OSN uvolnila ze svých krizových fondů 10 milionů dolarů na okamžitou pomoc. Haiti zasáhly v následujících dnech další otřesy země, celkem jich bylo kolem 45.

Na Haiti se v minulých dnech rozjely masivní záchranné práce koordinované mezinárodním společenstvím. Experti nyní varují hlavně před rozšířením nemocí. Zdravotní situace v zemi je podle lékařů kritická. Podmínky pro provádění operací jsou nouzové, lékaři často improvizují.

Tolik ze suchých informací médií. Naše škola sledovala informace z Haiti o to bedlivěji, že právě tam žije náš adoptovaný chlapec. Vzhledem k tomu, že jeho bydliště je vzdálené od epicentra zemětřesení, můžeme snad předpokládat, že je v pořádku. Snad právě on nás nepřímo vyburcoval, abychom se také zapojili do pomoci postižené zemi. Rozhodli jsme se učinit tak prostřednictvím dárcovské sms, kterou jsme – žáci i učitelé (na základě dobrovolnosti)- v jednom okamžiku zaslali na konto olomoucké charity (DMS HAITI na 87777), jejímž prostřednictvím jsme se před několika lety přidali k akci Adopce na dálku.

Cituji z dopisu, který jsme dostali jako odpověď na náš příspěvek:

.....nevím, jak vám speciálně vyslovit díky, protože musím přiznat, že s podobnou formou pomoci jsme se zatím nesetkali...Prosím, vyřid'te celému Vašemu kolektivu naše upřímné poděkování. Děkujeme také za to, že jste v tom s námi. S pozdravem Mgr.Marek Navrátil, Arcidiecézní charita Olomouc."

Více informací najdete na www.acho.charita.cz.

My jsme je vybrali z výše zmíněného dopisu, abyste mj.měli lepší představu o tom, kam směřují zaslané peníze :

Distribuce základních potravin, pitné vody a zajištění přístřeší jsou tři ze sedmi činností,

kteře jsou součástí již realizovaného plánu sítě mezinárodních Charit, včetně Charity ČR pro následující 2 měsíce. Je počítáno také se zajištěním hygienických balíčků, s poskytováním zdravotnické pomoci a s udržováním přijatelných hygienických podmínek v táborech. Pro rodiny jde o zajištění základních setů pro vaření a nabídku možnosti výděлку (pomáhat při odklizení sutin a stavbě provizorních toalet v táborech).

Plán pomoci charity vychází ze zkušeností Caritas Haiti a americké charity CRS a počítá s využitím vedoucích komunit a kněží, kteří jsou přirozenými autoritami v této dominantně katolické zemi. Aby rozdávání pomoci bylo bezpečné, každá rodina obdrží kupon, který ji opravňuje k přidělu jídla na 7-10 dní. Kupon obdrží pouze jeden člen rodiny, pokud možno žena - zkušenost ukazuje, že tento postup minimalizuje vznik chaosu a násilí během distribuce. Součástí plánu je i možnost pracovat a vydělat si peníze. Umožní zaměstnat 10 000 Haitanů na odklizení sutin v okolí nemocnic a při budování latrín v táborech. Pracovníci dostanou potřebné nástroje.

Charita byla vybrána, aby zabezpečovala dodávky vody a jídla do tábora Pétionville, který je přes den dočasným domovem 20 000 a v noci i 50 000 lidí. Zdravotní a sanitární péče je Charitou poskytována ve 20 táborech. Do nich Charita také dodá náhradní světelné zdroje pro noční osvětlení, které jsou důležité pro zachování klidu a zajištění bezpečnosti.

Kája, M.F.

JAZYKOVÝ POBYT VE VELKÉ BRITÁNII

Vše začalo sobotním ránem. Stres, balení věcí, rodičovské kázání a smažení řízků. Tak začal tento den u každého z nás. Natěšení a s plnými taškami jídla jsme se 31. října v 11 hodin shromáždili před naší školou. Netrvalo dlouho a přijel autobus, který si během zájezdu vysloužil i několik přezdívek. Včelička, čmelda, expres. Zaváněl novotou a pohodlím. Každý popadl svůj kufr. Loučení s rodiči netrvalo dlouho, protože jsme měli zpoždění. Šlo si povšimnout, že nejedné mamince ukápla slzička, když se loučila se svým potomkem. Expres nastartoval a rodiče i Hluchák zmizeli v dáli.

Cesta Českou republikou trvala 6 hodin. Jak jsme se přibližovali k hranicím, mnoho z nás, kteří jeli do zahraničí bez rodičů poprvé, si začalo uvědomovat svobodu, dospělost a strach z odloučení. Projížděli jsme Německem, Belgií a ve Francii jsme nastoupili na trajekt. Nikomu nebylo špatně. Jen Anička Rybníkářová byla bledá po celou dobu plavby. Brzy ráno jsme připluli k břehům Velké Británie. První dominantou byly velké bílé skály.

Vyjeli jsme do Londýna. Nezvyk pro nás byl, že se v Anglii jezdí po levé straně. Každý žhvil mobilní telefony se zprávou, že jsme tady. Dojeli jsme

do Londýna opuchlí, nevyspaní, unavení, ale přesto jsme vydrželi devítihodinovou „procházku“. Celou neděli jsme navštěvovali nejrůznější památky. Například Westminster, Houses of Parliament, Westminster Abbey, Big Ben, Buckingham Palace a Trafalgar Square. Ještě než se setmělo, všichni jsme byli rozděleni do rodin. Nevím jak ostatní, ale my jsme rozuměli téměř všemu.

V pondělí ráno nás odvezli k autobusu a jeli jsme dál. Navečer jsme jeli do Cardiffu. Mně, Aničce Machalové a Lenče Krystkové byla přiřazena mladá rodina se třemi dětmi. Každý večer jsme si hrály na au-pair. Děti se k nám po večeři přidaly a my, vyčerpané účastnice zájezdu, jen stěží mohly protestovat. Během našeho zájezdu nás neminula ani oblíbená škola.

Byli jsme rozděleni do tří tříd a po hodině jsme vystřídali učitele. Byla to zábava. Po škole jsme každý den vyráželi na výlety například do Big Pit, Britského muzea, Římského legionářského muzea, Caerphilly Castle, Caerlon, Bath, Římských lázní, Cardiff Castle, The National Gallery, Averbury a mnoho dalších krásných míst.

Blížil se poslední den a nám bylo líto, že už musíme odjet. Poslední den brzy ráno jsme odjeli od rodin do Londýna. Celý den jsme strávili na Tower bridge, London bridge a korunovačních klenotech. Je s podivem, jak čas rychle ubíhá, když je legrace a dobrá nálada.

Náš výlet skončil. Jeli jsme domů. V Německu nás zpomalila dopravní nehoda, a proto jsme dorazili opět k Hlucháku až o půl šesté. Nikdo neskrýval radost z našeho příjezdu. Těch osm dní bylo takové naše malé dobrodružství.

Zjistili jsme, jak daleko jsme v angličtině, poznali jsme nové lidi, nová místa. Jsem moc ráda, že jsme měli příležitost podívat se i jinam než do Itálie a podobně. Moje díky patří anglické rodině, která se o nás starala, učitelům, že to s námi vydrželi, a především mojí rodině, která mi zájezd zaplatila.

sepsala Ád'a

Allhallows - podzim 1993 → Allhallows - jaro 1996 → Allhallows - jaro 1998 → Grittleton - jaro 1999 → Hastings - jaro 2001 → Hastings - podzim 2002 → Torquay - jaro 2004 → Torquay - podzim 2005 → Harrogate - podzim 2006 → Torquay - jaro 2008 →

Cardiff (Wales) - 31.10. - 8.11. 2009

Stručná historie výukových a poznávacích zájezdů Hlucháku do Velké Británie s cílem mluvit anglicky v Anglii a poznat životní styl, historii a kulturu země, jejíž jazyk se učíme, dokládá, že po probádání jižních (Allhallows, Hastings, Torquay) a severních (Harrogate) končin jsme tentokrát zamířili na západ od Londýna, do Cardiffu, hlavního to města Walesu.

Podrobnosti z lodního deníku:

Sobota 31.10. 2009 - žlutý parník společnosti Student Agency dorazil ke škole asi

s dvacetiminutovým zpožděním (doufám, že se nezmění ve žlutou ponorku!), kufry a tašky zmizely v podpalubí, osádka zaplnila přidělené kajuty a z okýnek zamávala posledním neslyšitelným radám rodičů na cestu.

Začínáme polykat první ze zhruba 1 700 kilometrů k cíli, nálada je dobrá, z krabic vykukují první z nekonečné řady řízků a DVD nabízí první film (kolik jich ještě bude!?). Filip přijímá funkci vrchního velitele odpadového

hospodářství. Hranice republiky překračujeme v Rozvadově chvíli po 18. hodině, před námi je dlouhá cesta potemnělým Německem, Belgií a Francií, ráno kolem půl páté se probouzíme v Calais. Britští oficiíři nám už tady kontrolují pasy a my vyplouváme k bílým útesům doverským, které pomalu vystupují ze tmy.

Neděle 1.11. 2009 - Najednou je o hodinu míň a my už v osm ráno stojíme v liduprázdném centru Londýna. Parlament a pak Westminster Abbey. Seznamujeme se na vlastní oči s významem Remembrance Day neboli Poppy Day, dne, kdy si Britové zakoupením kvítku vlčího máku připomínají oběti světových válek. Všude klid, jen občas projede typický londýnský červený double-decker a taky pár dědečků automobilů, kteří si jedou svůj pravidelný závod z Londýna do Brightonu. Sledujeme je i na Westminster Bridge, odkud koukáme na London Eye, obrovské vyhlídkové kolo. Na cestu jim i nám začíná pršet. Za houstnoucího deště míjíme bez zastávky Downing Street, abychom se mohli na čas ukrýt v podloubí Horse Guard's. Co dál? Nohavice mokré, deštníky v autobuse (svatá prostoto!) nebo polámané sílícím větrem. Nezbyvá než vymyslet lepší úkryt. Míříme tedy do National Gallery na Trafalgar Square prohlédnout si díla starých mistrů (nebo se jen trochu usušit?). Bohužel otevírají až v deset a je teprve půl. V dohledu je vysoké podloubí kostela, za azyl pod ním platíme poslechem nekonečné zvonkohry. S prvními návštěvníky vplouváme do galerie. Právě včas, prudké bubnování na skleněnou střechu signalizuje, že venku neprší, ale leje (předpověď počasí tento stav označuje termínem heavy rain, skutečnost však lépe vystihují výrazy it's raining cats and dogs, it's pouring down - tak si vyberte).

Po hodině odvážně opět vyrážíme do ulic, prší drobně, ale vytrvale. Na chvíli se při nákupech suvenýrů na Leicester Square schováváme do obchůdků. Déšť pomalu ustává. Přes The Mall směřujeme královskou cestou do St. James's Parku plného roztodivných zvířátek a odtud k Buckinghamskému paláci. Obloha se rozjasňuje, sundáváme kapuce, odkládáme deštníky. Naše kroky míří na Piccadilly Circus, do China Town a na Soho Square, kde má jeden ze svých domů Paul McCartney. Po krátkém odpočinku se přesouváme k British Museum. Tisíce exponátů z dob minulých, ale také tisíce lidí - a únava stoupá. Kdo nespal v noci v autobuse, usíná vestoje. Zbývá poslední zastávka v Covent Garden, místě starodávných obchůdků, kaváren a lidových umělců. Podmanivé kouzlo večerního Londýna. A pak už HURÁ!!! do autobusu. Řidiči, skuteční mistři svého oboru, nás nasvětleným Londýnem (London Eye, St. Paul's Cathedral, the Tower) vyvázejí na jeho předměstí Wallington, kde si nás rozebírají hostitelské rodiny. Teplé jídlo, sprcha a postel - nejlepší lék na veškerou únavu.

Pondělí 2.11. 2009 - A je tu svěží ráno, třetí den na cestě. Po největším parkovišti v Londýně (čtyřproudová dálnice M 4) se pomalu suneme na sever a pak odbočujeme na západ. Široká dopravní tepna přechází v úzké dopravní žilky, které jsou občas lemovány upravenými vesnickými domky s předzahrádkami a doškovými střechami a vývěsními štíty útulných hospůdek, občas protkávají kouzelnou venkovskou krajinu s ohrazenými políčky a loukami, na nichž se pasou ovce. Kolem jedenácté míjíme největší prehistorický umělý kopec Silbury Hill (kdo a proč ho vytvořil zůstává záhadou) a zastavujeme v Avebury, vesnici uprostřed mystického kamenného kruhu. Je rozlehlejší a komplexnější než světoznámý Stonehenge, silnicí je ale rozdělen na čtyři nestejně části (nechápu vzhledem k anglické hrdosti na památky) a mezi kameny se volně pasou ovce (nechápu dvakrát). Zato vesnice stojí za to! Zájezdní hospůdka s doškovou střechou, kostelík s malým hřbitůvkem a nepřehlédnutelnou

vstupní branou, gift shop, starožitnictví (snad se ta milá paní v něm neurazí, když napíšu, že i ona jako by byla součástí připomínky minulosti). Rozhodně zážitek dýchající poklidnou a přívětivou venkovskou atmosférou!

A znovu na cestě. Před námi Bath, město na řece Avon založené Kelty a povznesené Římany, „bílé město“ z bathského kamene, kde i nové domy vypadají jako staré, protože ctí architektonickou tradici. Zároveň jediné místo v Británii s teplými prameny, které poskytly Římanům záminku k vybudování lázní. Ty si samozřejmě prohlédneme jako první a žaseme nad dovednostmi našich předků. Procházka městem nás zavede na kruhové náměstí the Circus tvořené třemi oblouky naprosto stejných tříposchod'ových domů (jak si ti lidi mohou být jisti, že jdou opravdu k sobě domů?) a následně k půlobluku podobných domů the Crescent s nejdražším bydlením ve městě. Podíváme se i na krytý most Pulteney Bridge, který ztratil svou původní funkci a stalo se z něho místo s obchůdky nad vodou.

A pak už směr Cardiff. Pomalu se stmívá, přejíždíme 5 128 metrů dlouhý Severn Bridge přes stejnojmennou řeku těsně před jejím ústím do oceánu a snažíme se rozluštit nápisy ve welštině na dvojjazyčných tabulích. (Nemožné! Welšsky tu ale skoro nikdo naštěstí nemluví!) Těsně po šesté přistáváme u Beacon Centre. Ujímají se nás nové rodiny a před námi jsou 4 dopoledne ve škole

a 4 odpoledne na výletech za poznáním nejbližšího okolí.

Úterý 3.11. 2009 - Ráno si vyměňujeme první dojmy, převládá spokojenost, s drobnými problémy si průvodkyně rychle poradí. Zatímco děti tráví své první lekce ve škole, dospělí sledují, jak venku opět fouká a leje. To se naštěstí s koncem dopolední školy změní, takže nasedáme do našeho žlutého parníku a vyrážíme si prohlédnout Cardiff. Správní budovy, stará radnice, hodinová věž (to vše jen z autobusu) a pak hrad, hrad uprostřed města kontrastující s moderním

rugbyovým stadionem (Millennium Stadium) postaveným k výročí milénia přes ulici. Za chvíli už stojíme před hradní bránou a čeká nás další úžasný zážitek - pevnost s nedobytnými branami uprostřed města, normanská věž, ze které je nádherný výhled na celé město, a prohlídka hradu samotného. Téměř hodinu posloucháme v angličtině výklad průvodce a žaseme nad tou nádhrou.

Z historie se přesouváme do současnosti. Muzeum Techniquest v Cardiff Bay nabízí nekonečnou zábavu v podobě hlavolamů a v praxi fungujících fyzikálních zákonů - zvuky vytvářející hudbu, paprsky a stíny, voda, elektřina ... (ideální učebna fyziky). Chtiví nákupů se zastavujeme ještě na obchodní pěší zóně a za hodinku se vracíme obtěžkáni stejnými papírovými taškami (pouze různé velikosti) s nápisy Primark a Poundland (no, nekup to, když to stojí jenom libru!).

Středa 4.11. 2009 - Den začíná sluncem (jak dlouho asi vydrží?). Sotva za hodinku už zase prší, na počasí prostě štěstí nemáme! V prudkém lijáku vyrážíme po skončení dopolední školy ke skanzenu lidové architektury v St. Fagans. Jako zázrakem přestává pršet a celou prohlídku pětisetleté historie života Welšanů absolvujeme bez deště. Naskytá se nám zajímavý pohled do života chudiny, farmářů, řemeslníků i šlechty - na jedné straně malé domečky, na druhé straně zámek s růžovými zahradami. Penženky se zase tenčí o cenu nakoupených suvenýrů, obzory poznání se (snad) rozšiřují.

Krátký přesun končí v městečku Caerphilly. Kupodivu opět hrad (či spíše zřícenina hradu) uprostřed města - údajně druhý největší v Anglii. Hodinka na prohlídku stačí, stejně už zavírají,

a tak se ve zbývajícím čase vydáváme utrácet další libry. Zázrak - celé odpoledne nepadla ani kapka, kéž by podobný scénář vydržel!

Čtvrtek 5.11. 2009 - Škola! Tady jaksí nevadí, fajn lektoři, hry, zábava a hlavně nikdo nezkouší. Musíme sice komunikovat (to ostatně naši učitelé chtěli), ale žádný stres! Dnes nás čeká jiný výlet než v předchozích dnech. Neuvidíme města a jejich okolí z hradních věží, neuvidíme možná nic než tmu, protože se vydáme 90 metrů pod zem, abychom si na vlastní kůži vyzkoušeli pocity horníků pracujících tvrdě v podzemí. V městečku Blaenavon nám nasazují helmy s čelovkami, na opasek zavěšují baterie a plynové masky a „strkají“ nás do klece. Fáráme pod zem. Venku je zatím nevlídno, že by psa nevyhnal - fouká studený vítr a bez přestání prší. Prohlídka dolu, jeho povrchových objektů (kovárna, navijárna, šatny a sprchy) a muzea simulace důlních činností v nás zanechává hluboké dojmy.

Vracíme se zpět, čím jsme blíž Cardiffu, tím více houstne doprava - ve vzduchu visí očekávání BONFIRE NIGHT, noci plné ohňostrojmů, kterými si Britové připomínají Gunpowder Plot (Spiknutí střelného prachu) z roku 1605, kdy se katolíci pronásledovaní anglikánskou církví pokusili vyhodit Parlament do povětří. Nepovedlo se a nejznámější ze spiklenců Guy Fawkes byl 5. listopadu zatčen a následně popraven.

Pátek 6.11. 2009 - Poslední den našeho pobytu ve Walesu, poslední den školy. Dostáváme certifikáty a nestačíme se divit, jak jsme dobří. Lektoři chválí chování našich dětí i jejich jazykové dovednosti ve srovnání se stejně starými vrstevníky z jiných zemí (učitelé v té chvíli o pár centimetrů povyroستou).

Odpoledne vyrážíme na poslední výlet. Cílem je vesnička Caerleon, kde se roku 75 n. l. usadili Římané. Postavili tu amfiteátr, tábor římských legií a samozřejmě římské lázně. Postupně si všechny pečlivě udržované historické památky v drobném vytrvalém dešti prohlížíme. Trošku prokřehlí směřujeme k předposlední zastávce - Tintern Abbey. Jedná se o majestátní zříceniny cisterciáckého kláštera, jednoho z mnoha pozůstatků doby vlády Jindřicha VIII. a nástupu anglikánské církve. Déšť neustává, přidává se pravá anglická mlha (kdo z účastníků předchozích zájezdů se může pochlubit, že zažil typicky anglické počasí?).

Poslední zastávku ve Walesu uděláme v Cardiff Bay. Sice potmě, ale stojí to za to. Prohlížíme si moderní část města, odkud kdysi lodě vyvážely uhlí (pýchu a zdroj bohatství zdejšího kraje). Na rozdíl od centra města tu obdivuhodně funguje symbióza staré a moderní výstavby. Světelné efekty umocňují celkový dojem a završují zážitky z Cardiffu. Vítejte sladké vzpomínky!

Spát! Zítř v 6:30 vyrážíme za posledním dobrodružstvím tohoto zájezdu. Čeká nás jiný Londýn než před týdnem? Bude bez deště? Předpovědi to slibují. Kdo jim však věří?

Sobota 7.11. 2009 - Ospalé ráno. Definitivní pa Cardiffu a vzhůru na Londýn. V 9:45 vystupujeme před St. Paul's Cathedral. Je chladno, ale svítí sluníčko. Londýn dnes a před týdnem = nebe a dudy, snad to vydrží!! Z výkladu průvodkyně víme o katedrále spoustu zajímavých informací a těšíme se, že si vyšlapeme těch 500 slibovaných schodů na galerie. Skutečnost je bohužel jiná - kvůli bohoslužbám zavřeno (a dopředu neoznámeno). Zklamaně odcházíme přes Millennium Bridge do Tate Gallery, kde si v následující hodině prohlížíme výtvořiny moderního umění (proboha, co všechno lze nazvat uměním?). Další cesta vede k Shakespearovu divadlu The Globe, které je kopií původního divadla a jedinou budovou s doškovou střechou v celém Londýně. Ze břehu Temže si prohlédneme Her Majesty Ship Belfast, křižník Jejího Veličenstva. Procházkou kolem Temže dojdeme k poslednímu mostu před ústím řeky do Atlantiku, známému Tower Bridge. Cesta přes něj nás dovede k Toweru, malému hradu uprostřed velkého města. Čas na prohlídku uteče jako voda - korunovační klenoty, the White Tower, Bloody Tower, památník v Toweru popravených osob, beefeateři, havrani, jejichž přítomnost znamená stabilitu monarchie, ...

Je čas na přesun. River bus (clipper) nás během 20 minut dopraví na Greenwich (jako bychom jeli po dálnici a ne po řece). Nejprve rozcvička: proběhneme tunelem pod Temží tam a zpět. Proč? Protože jsme si ozkoušeli to, co jsme viděli ve škole na videu, a možná pro pohled zpátky přes řeku na Greenwich Hospital. Pak už směřujeme k Maritime Muzeu (námořnímu muzeu), kde si máme možnost prohlédnout a často i ohmatat exponáty z historie námořních plaveb. Když ho opouštíme, venku je už tma a čeká nás poslední pěší pochod Londýnem, nahoru na Greenwich Observatory. Zelený laserový paprsek nás neomylně přitahuje k nultému poledníku. Pohled z kopce na noční Londýn je úchvatný - světla, kam se

podíváš: the Millennium Dome přitahuje pozornost nejvíc. Následuje sešup k autobusu, brána parku i zájezdu se zavírá. V sobotním Londýně bylo sice chladno, ale po celý den slunečno a hlavně bez deště; po celém týdnu den bez deště - ani jsme si to neuměli představit, o to víc jsme si to užili!

Cestou do tunelu jíme jako o závod, bedna na odpadky se plní. Šikovnost řidičů nás přiblíží k o hodinu dřívějšímu vlaku a za 35 minut jsme zpátky na kontinentu. Získanou hodinu vinou časového posunu vzápětí ztrácíme. Předpoklad přesto slibuje dřívější příjezd ke škole, než je uveden v propozicích zájezdu. Zdánlivá výhoda se brzy ukáže lichou.

Neděle 8.11. 2009 - Cestu Francií, Belgií a Německem opět prospíme. Ráno se probouzíme zhruba 2 hodiny cesty od hranic s Českou republikou, ale dopravní nehoda nás na dlouhé 2 a $\frac{3}{4}$ hodiny uvězní na neprůjezdné dálnici. Ztrácíme nenávratně nabytou výhodu, hranice přejíždíme až v 11 hodin a do tmy ponořený Šumperk nás přijímá zpět do své náruče v 17:20.

Po 9 dnech zase doma! Radost a (snad) spokojenost! Díky všem za těch pěkných 9 dní!

Radovan Pavelka, účastník zájezdu

MĚSTO ČTE KNIHU

Ota Pavel

Proč mám rád sport?

Šumperk 5.11. - 10.11. 2009

3,2,1 ... START! Pět závodnic vyběhá z bloků. Vojtíšková jasně vede, její sprintterský styl je rychlý a úderný, ale i přesto na ni další závodnice doléhají. A už je tu předávka. Kolík skáše z jedné ruky do druhé, zvláště povedenou předávku předvedla dvojice Vepřková-Marková, která závodí za tým 9.C. Marková běží a běží, už je v půli čtyřstovky, už je v poslední zatáčce, když vtom zpomaluje, přechází do kroku. Přeplněné tribuny křičí: "Běž!" a "Už jenom kousek!", ale ona se zastavuje, motá se a padá. Ve vteřině je u ní tým profesionálních záchranářů ... Ano, i takto může vypadat akce Město čte knihu, která se opakuje každým rokem.

Letos byla zaměřena na sport, konkrétně na spisovatele Otu Pavla. Celé to začalo štafetami v podání 8. a 9.ročníku 3.ZŠ. Žáci naší školy si vyzkoušeli, jestli společnými silami (štafety) zvládnou pokořit, nebo se alespoň přiblíží Zátopkovu rekordu 14:57min. Z tratě na 5km. Nakonec došlo - i přes očekávání učitelů - ke druhé variantě.

V té chvíli byla zahájena jiná štafeta, a to čtenářská, ve které šlo o to, že na každé škole se četla část knihy O.Pavla, přičemž tým tvořili jezdcí na kolech v čele s Mgr.Tomášem Vykydalem, kterého následovali studenti šumperského gymnázia. V doprovodném voze pak jel místní herec Vojtěch Lipina s ředitelkou šumperské knihovny p.Daňkovou.

Oficiálně (pro širokou veřejnost) však akce začala až ve čtvrtek večer a každý další večer pokračovala. Četli lidé více či méně známi, studenti i herci. Součástí „čtení“ byla i filmová představení.

Vašek Havlíček, 9.C

LYŽÁK 2010

Všechno to začalo srazem před školou. 4. ledna jsme se dostavili v hojném počtu a nastoupili do autobusu. Zavezl nás na Dolní Moravu do Penzionu Moravanka. Všichni jsme byli natěšení na nové zážitky a také jsme doufali, že spolu zažijeme hodně legrace na svahu i na pokojích. Když jsme přišli na chatu, rozdělili jsme se do pokojů. Někdo byl po čtyřech, někdo po šesti či po sedmi. Pokoj by se dal popsat asi takto: jedna postel a jedna maličká polička pro každého a kamínka pod oknem, která tady zastupovala teplo rodinného krbu a pak už nic. ☺ Jakmile jsme se ubytovali a naobědvali, už jsme se nedočkavě hnali lyžovat popřípadě „snowboardovat“. Na svahu nás učitelé a zároveň instruktoři rozdělili do skupin podle našich lyžařských schopností a kurz mohl začít.

Ostatní dny vypadaly podobně: v 7.30 budíček, rychlá ranní hygiena, pak snídaně a hurá do lyžáků. Měli jsme možnost sportovat na třech různých sjezdovkách. Jedna z nich - „červená“, která se nachází

v areálu zvaném Sněžník, dala i těm nejlepším z nás hodně zabrat. Někdo cítil trochu strach, jiný si užíval adrenalinové opojení. Mezi dopoledním a odpoledním lyžováním byl oběd a odpolední klid, kdy jsme jen tak tak usušili naše mokré svršky.

Ani večerní programy nezklamaly: v pondělí nás učitelé pobavili skvělými hrami, hlavně „šoulátko“ mělo velký úspěch. ☺ Na další večery jsme si sami připravili diskotéky. Nezapomnělo se ani na vzdělávání, například přednášky „Jak správně lyžovat či jezdit na snowboardu“ byly dost zajímavé. Hodně legrace jsme si užili při promítání našich vlastních lyžařských výkonů.

Zdá se, že se náš lyžák všem líbil. Mrazu i sněhu (ikdyž technického) jsme si užili do sytosti. Velké poděkování patří našim učitelům: paní učitelce Rutarové a Machalové a pánům učitelům Maroškovi a Křivohlávkovi. V závěru kurzu nás přijel psychicky podpořit i pan starosta Brož.

Eliška Švábová 7.B

Spadla klika,

Nepřipomíná vám to něco?

Že by Filip a Nika?

Chodí spolu dlouhé chvíle,
usmívají se na sebe mile.

Pak jsme šli lyžovat,
bylo to hustý.

Někomu v pokoji smrděly fusky.

Do sprchy jsme hupsli,
hráli jsme šoulátko.

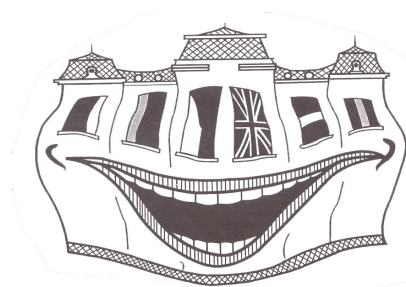
Přišel učitel, to bylo překvápko!

Čtvrtek - den pláče byl.

Nikdo nám to nevěřil.

V pátek jsme odjeli celý zmožený,
do školy jsme museli zase v pondělí.

Kája, Hanka

BYLO-NEBYLO

- ✿ **Konverzační soutěž:** kategorie 7.tříd RVJ- 1. J.Kindl (7.A), 2. E.Švábová (7.B), 3. A.Rozsivalová (7.A); kategorie 8. a 9.tříd - 1. F.Vlček (9.C), 2. J.Patschová (8.A), 3. V.Špička (8.B).
- ✿ **Recitační soutěž:** 4.-5.třídy - 1. O.Havlíček (5.A), 2. A.Havlíčková, 3. M.Šváb (oba 4.C), 6. a 7.třídy - 1. E.Švábová (7.B), 2. M.Šimová (6.C), 3. A.Pohlová (6.B); 8.-9.třídy -

1.K.Vološinová (9.A), 2. A.Hloušková (9.B), š. A.Macková (9.B)

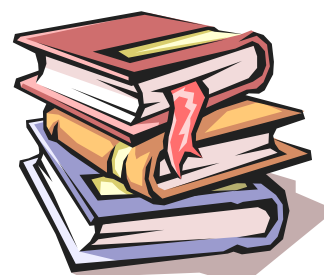
- ✿ M.Zajícová z 9.C obsadila 10.místo v okresním kole dějepisné olympiády (z 38 účastníků).
- ✿ 1.12. proběhl konzultační den. Den otevřených dveří pro rodiče budoucích prvňáčků - 17.12.
- ✿ 3.12. zorganizovaly vychovatelky školní družiny tradiční „Čertování“.
- ✿ 21.-22.12. se konal 12.ročník ALFONZ CUPu (viz rubrika SPORT), diskotéka, zpívání na schodech a ve třídách vánoční besídka.
- ✿ 4.-8.1. se žáci 7.ročníku zúčastnili lyžařského výcviku (viz níže). Letošní vydatné sněhové nadílky využívá i školní družina a některé třídy 1.stupně.
- ✿ Během ledna a února probíhá KALIBRO určené k testování vědomostí žáků 5. a 9.tříd.
- ✿ Jako obvykle uzavřelo 1.pololetí filmové představení, tentokrát celá škola zhlédla francouzský film Mikulášovy patálie.
- ✿ Žáci vybraných tříd jsou na přednáškách (Rachot) seznamováni s nebezpečím drog.

NOVINKY V KNIHOVNĚ

Meyerová, Stephanie: Stmívání (1.díl hitu o upírech)

Pavel, Ota: Proč mám rád sport? (povídky z akce Město čte knihu)

Březinová, Ivona: Blázniví donkichoti (další pokračování příběhů o putování party holek a kluků po stopách spisovatelů a liter.hrdinů,

tentokrát do Španělska)

ZE ŠKOLNÍHO HRNCE S VTIPNOU KAŠÍ

☺ „Představte si, poprvé se u nás sešel na štědrovečerní večeři sudý počet lidí!“

„Jak to, vždyť jste byli tři!“ - „Jo, ale potom přijelo sedmnáct hasičů!“

☺ O Vánocích říká maminka Pepíčkoví: „Pepíčku, zapal vánoční stromeček.“ Za chvíli přijde Pepíček a říká: „A svíčky taky?“

☺ Dvě blondýny hledají v lese vánoční stromeček. Asi po dvouhodinovém a usilovném hledání: "Tak co našla jsi ho???" - "Ne" - "Tak víš co?? Vezmem nějaké bez ozdob."

☺ Jenda píše Ježíškovi: „ Milý Ježíšku, mám malé kapesné, a proto mi přines pod stromeček bubínek, trumpetku a pistoli na vodu. Dědeček mi dá peníze, abych nebudnoval, starší sestra, abych netroubil, a náš Mourek, abych ho nepoléval vodou.“

☺ Sedí dva vysokoškoláci v hospodě u piva a ten jeden říká: " Jestli je pravda, co říkal děkan, tak mě vyhodí ze školy." - "A co říkal?" - "Že mě vyhodí ze školy!"

Kája, Ád'a N.

PERLIČKY

z prověrky šestáků - výchova k občanství:

- ▶ Božena Němcová - naše herečka
- ▶ K jaké skupině národů patří Češi ? - do moravské skupiny
- ▶ znaky národa - prezident ...

z prověrky sedmáků - dějepis:

- ▶ vysvětli trojpolní systém: část leží leden; leží jadem (správně úhor - leží ladem - neobdělává se)
- ▶ mezi městská práva patřilo krkové (možná myšleno hrdelní ?!)

šestáci a sedmáci v přírodopisu (od p.uč. Blahové):

- ▶ Všežravý sudokopytník je zubr a bizon. (asi žrali v Americe indiány)
- ▶ tur: samec = turec, samice = turka, mládě = turko
- ▶ příklad dravce = krtek (asi má bystrý zrak)
- ▶ Rohy jsou z kostí a parohy ze dřeva.
- ▶ Rohy - 2 páry na hlavě, parohy - více párů

FILMY-co bylo, bude a na co se těšíme

Sherlock Holmes

Tento film vznikl v USA v roce 2009. Je to akční dobrodružný film, jehož režisérem je ex-manžel Madonny Guy Ritchie.

Legendární detektiv Sherlock Holmes se opět vrací na plátna kin, aby spolu se svým věrným kolegou Dr. Watsonem zachránil Anglii před další hrozbou, kterou je tentokrát Lord Blackwood.

Princezna a žabák

Animovaný muzikál Princezna a žabák vznikl v USA v roce 2009, trvá 97 minut a v šumperském kině ho můžete shlédnout v lednu 2010.

Walt Disney Animation Studios uvádějí muzikál Princezna a žabák, animovanou komedii zasazenou do

velkého města New Orleansu.

Od tvůrců filmu „Malá

mořská víla“ a „Aladdin“ přichází klasická pohádka s moderní zápletkou. Zachycuje krásnou dívku jménem

Tiana, žabího prince, který zoufale touží stát se opět člověkem a osudný polibek, který oba dovede do

veselého dobrodružství tajuplnými bažinami Louisiany.

Planeta 51

Tento animovaný dobrodružný film uvede kino OKO v lednu 2010.

Zelení obyvatelé Planety 51 žijí spokojeným životem v útulných domcích na předměstí, vychovávají děti, venčí psy... Poklidnou idylku ruší jen strach z mimo-zemské invaze. Jejich obavy se jednoho dne naplní... Astronaut NASA, kapitán Charles „Chuck“ Baker, přistane s

ves-mírnou lodí spouští světelných lůt od domova. Domnívá se, že nadešel velký okamžik a on objevil neosídlenou planetu. Ovšem krátce poté zjistí, že tu zdaleka není první, natož sám. Přitál uprostřed zahrady zrovna ve chvíli, kdy si rodina zelených starousedlíků užívá grolovací párty. Kapitán Chuck,

zmatený z podivných postaviček místních obyvatel, se dává na útěk. Cestou narazí na další a další potvůrky, které jsou při setkání se zvláštní cizí bytostí vyděšené stejně jako on. Celá Planeta 51 je v pohotovosti, paranoidní generál se svou armádou vydává rozkaz chytit a

zneškodnit nevídaného „mimo-zemšťana“. Chuck se ukryje v planetáriu, ve kterém pracuje jako brigádník šestnáctiletý do-morodý „zelenáč“ Tléma. Přesto-že jejich první setkání není úplně nejšťastnější, vznikne mezi nimi opravdové přátelství. Huck se s Tlémovou pomocí musí dostat k raketě dřív, než odletí zpět na Zemi bez něj....

Terka, Míša

RYCHLÉ MŇAMKY

Tyto recepty jsou skvělé jako vánoční cukroví, ale můžete si je jednoduše ukuchtit i v jinou roční dobu :D!

Rafaelo koule

Potřebujeme: 1 salko

300-400 g kokosu

1 balíček loupaných mandlí

Postup: Smícháme $\frac{3}{4}$ kokosu se salkem. Vypracujeme těsto a dáme ho asi na 20 minut do ledničky. Poté tvoříme malé kuličky, do kterých mandle. Kuličky obalíme ve zbylém kokosu.

Kuličky Ferrero

Suroviny: 1 salko

250 g mletých ořechů

asi $\frac{1}{4}$ sáčku piškotů

lískové oříšky

čokoládová poleva

Postup: Salko smícháme s mletými ořechy a postupně přidáme umleté piškoty, tolik, až se dají dělat kuličky. Do kuličky vložíme lískový oříšek. Necháme ztuhnout a pak obalíme v polevě a nastrouhaných oříšcích.

Terka, Míša

CO BYCH ... , KDYBYCH ...

p. uč Čadilová

Kdybych byla zvíře, byla bych : náš kocour, protože pořád spí, mazlí se a jí

Kdybych byla rostlina, byla bych : fialka, protože pořád dělá radost tím že hezky kvete

Kdybych byla jídlo, byla bych : jídlo bych nechtěla být

Kdybych byla kniha, byla bych : nějaké pohádky, protože mají vždy dobrý konec

Kdybych byla měsíc v roce, byla bych : prosinec, protože jsou Vánoce

Kdybych byla nábytek, byla bych : nábytek bych rozhodně být nechtěla být.... vtom přibíhá p.uč Křivohlávek a říká, že by chtěl být manželské lože :D

Kdybych si mohla vybrat, v kterém místě budu žít, byl by to : Šumperk, protože jsem se tady narodila a líbí se mi tady

p. uč. Jílková

Kdybych byla zvíře, byla bych: pták, např. orel , protože může létat hodně vysoko

Kdybych byla rostlina, byla bych : pomerančovník, protože je užitečný a pěkný

Kdybych byla jídlo, byla bych : nudle s mákem

Kdybych byla kniha, byla bych : leporelo , protože je jednoduché a děti si s ním vyhraji

Kdybych byla měsíc v roce, byla bych : listopad , protože mám narozeniny :D

Kdybych byla nábytek, byla bych : kuchyňský stůl a židle, protože se zde schází celá rodina
Kdybych byla histor.osobnost, byla bych : Kateřina Veliká -to byla panečku žena! - a dobře dopadla

Kdybych byla prezident, tak bych : já bych nechtěla být prezidentem-nemá to žádné výhody

Kdybych si mohla vybrat, v kterém místě budu žít, byl by to : jedině v Šumperku jsem 100%ně spokojená

Terka, Natka

ZAJÍMAVOSTI

☀ **Jak se tvoří vločka?** Sníh vzniká ve chvíli, kdy dojde k podchlazení vody v oblacích, nebo k přímé sublimaci vodní páry na malé krystalky.

☀ **Proč nejsou všechny vločky stejné?** Na vznik a výsledný tvar působí mnoho různých faktorů - nadmořská výška, teplota, vlhkost a to, co potká vločku cestou na zem. Klasická vločka má 6 symetrických výčnělků, je velká asi 5mm a váží 0,0004g. Nejčastější jsou hvězdičky se 6 paprsky, ze kterých vyrůstají další větvičky. Existují i 3-, 12-, 18- a 24-cípé.

☀ **Proč je sníh bílý?** Svou roli hraje komplikovaná struktura a průhlednost sněhových krystalů; odrážejí světlo, a proto je vnímáme jako bílé.

☀ **Kde nejmíc nasněžilo?** V l.1971-72 v Paradise Mount Rainier ve státě Washington v USA celkem 31,102m sněhu. Největší zaznamenaná hloubka sněh.pokrývky dosahovala 11,46m v Tamaraku v Kalifornii (USA) v r.1911.

M.F.

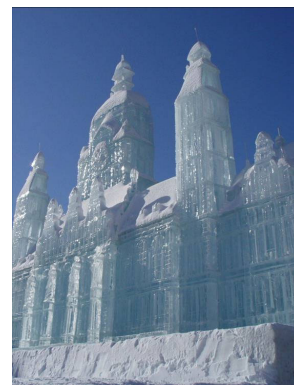
Co se sněhem?

Ze sněhu můžeme postavit třeba sněhuláka, iglú nebo, když jsme hodně šikovní, dokonce sněhovou nebo ledovou sochu. Každý sněhulák je originál. Většinou ho postavíme ze tří různě velikých sněhových koulí. Nesmíme zapomenout na ruce, koště, které drží v jedné ruce, a hrnec na hlavu. Místo nosu dostane mrkev ze zahrádky nebo ze supermarketu a

uhlí použijeme na oči a knoflíky. Když si budeme myslet, že je sněhulákovi zima, můžeme mu dát i barevnou šálu. Budeme-li mít velkou hromadu sněhu, dá se udělat iglú. Hromadu sněhu "vydlabeme" a můžeme udělat i okýnka a iglú je na světě. Musíme si dát pozor, až začne tát sníh, aby to na nás nespadlo. Máme-li fantazii, tak se dají vymodelovat různé sochy např. hroch, želva, mobil, obluda, drak a mnoho dalších. Jsou ale i lidi, kteří se živí

vytvářením sněhových a ledových soch.

POZOR SOUTĚŽ!!

Nakreslete originálního sněhuláka a můžete vyhrát další číslo ALFONZE a dárek k tomu!! Svě

podepsané obrázky noste do školní knihovny nebo paní uč. Fišerové do konce března. Vítězové budou vyhlášeni v dalším čísle ALFONZE.

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Návrhy nejen pro začátek roku

- ♣ Nežrat, ale střídmě jíst.
- ♣ Neutrácet, ale nebýt škrt.
- ♣ Nekrást. A samozřejmě se nenechat okrádat.
- ♣ Nemluvit, když není třeba.
- ♣ Nemlčet, když by se mlčet nemělo.
- ♣ Nejezdit autem tam, kam se dá dojít v rozumném čase pěšky.
- ♣ Nečumět tupě „na bednu“.
- ♣ Neponocovat a nevyspávat.
- ♣ Pracovat pilně a svědomitě, ale ne otrocky.
- ♣ Být vstřícný a ochotný, ale nenechat sebou vláčet.
- ♣ Nebýt ubřečený, ale nebránit se slzám.
- ♣ Být důsledný, nikoli však posedlý a dotěrný.
- ♣ Neotravovat druhé, a ovšem nenechat se otrávit.
- ♣ Nikdy se nenudit.
- ♣ Číst pravidelně a pozorně.
- ♣ Být pozorný ke svému tělu, ale nebýt úzkostlivý.
Tedy o tělo pečovat, ale nerozmazlovat je.
- ♣ Nestěžovat si, ale naslouchat stížnostem druhých.
- ♣ Neodvracet zrak od toho, co bych raději neviděl.
- ♣ Neobracet pohrdlivě oči v sloup, když někomu něco nejde,
protože záhy někdo může obracet oči v sloup, když něco nepůjde nám.
- ♣ Hudbu poslouchat, nikoli pouštět si ji jako kulisu.
- ♣ Zajímat se o historii.
- ♣ Sledovat nové technologie, avšak nebýt v jejich vleku.
- ♣ Odpovídat na emaily, ale neučinit z této i jiné elektronické komunikace jedinou komunikaci, k níž jsem ochoten.
- ♣ Nepomlouvat a pomlouvám nenaslouchat.
- ♣ Nedělat věci jinak, když mě nikdo takzvaně nevidí.
- ♣ Zkoušet nové věci, ale nepokoušet osud.
- ♣ Nechtít vše, ale nespokojovat se s málem.

Mladá fronta Dnes 2.1.2010

ANKETA

Domácí mazlíčci učitelů

p.uč. Blahová : manžel a plyšové ovce

p.uč. Novák : pes

p.uč. Bieliková : 1 pes, 3 kočky

p.uč. Godalová : pes- jezevčík

p.uč. Haltmarová : pes

p.uč. Václavík : jenom to, co na mě nalezne při pobytu venku, ale s tím se moc nemazlím

p.uč. Motl : Berta, kočka, 15 let

p.uč. Kovalová : kocour Mikin a kocour Filip, pes Zuzana

p.uč. Čadilová : perský kocour Oliver - 12 let, králík

p.uč. Křivohlávek : kočka Kettina - není to můj mazlíček, nemám ji rád

p.uč. Ondráčková : kočka Žofka

p.Hrubanová (z kanceláře) : pes Ketty, pudl

Terka, Natka

OSMISMĚRKA

Ze soudních síní:

„Psa odcizil a snědl. Když jsem po něm žádal pět tisíc korun, křičel, že takovou drahotu nejedl ani v Puppů a vyrazil mě (tajenka - 12 nevyškrtaných písmen).“

Í	V	C	E	N	I	Č	A	K	I	N	R	A
L	N	A	R	O	T	E	L	K	I	Í	T	A
D	A	Á	E	E	O	L	S	Í	Č	L	A	M
A	D	O	N	A	S	S	E	A	O	E	M	I
P	A	Á	Z	V	N	C	T	V	Š	V	B	M
P	Ř	R	Y	Í	O	A	E	Y	A	L	U	O
U	R	Í	M	O	V	R	T	N	A	H	R	T
R	O	D	V	A	A	A	I	Í	D	K	Í	N
P	T	P	R	O	B	Ř	H	Ř	O	O	N	A
U	U	K	R	A	D	L	K	Ý	P	S	A	P
R	A	O	E	Ů	T	N	Ý	M	Ž	T	O	B
A	R	D	L	A	S	K	Í	CH	M	D	I	Ě
L	M	B	I	A	I	M	K	K	E	V	Ě	Ž
O	Á	A	K	D	R	R	Y	Š	A	Ř	Á	K
D	D	R	V	K	O	K	E	K	B	N	T	A
B	A	B	I	P	A	V	Š	E	O	O	Á	S
R	I	Í	E	M	N	M	O	T	D	R	N	L
A	K	N	Í	M	D	O	P	P	B	A	A	A
D	K	A	G	E	E	A	O	A	O	B	M	B
A	K	Ř	U	O	B	R	A	Z	Á	R	N	A

Abatyše, admirál, anoda, aorist, armáda, arnika, autor, avízo, balsa, barbína, barok, baron, bečka, bedna, běžka, bingo, bivak, bouřka, brada, crescendo, číslo, čtenář, dlask, dolar, dřina, enzym, hýždě, chmýří, kačinec, Kampa, kravata, kropenka, letora, obdoba, obrazárna, odpor, osnova, padlí, pantomima, podešev, podmínka, průsmyk, přirovnání, přívodní kanál, purpura, relikvie, revolta, ropovod, střežyl, škrálop, tamburína, Tesla, tonáž, trhan, velín, vlhkost, vnada

KDO FRČÍ

Martin Chodúr

(* 24. listopadu 1989, Ostrava) je český zpěvák, člen ostravské kapely Robson a vítěz soutěže ČeskoSlovenská Superstar.

Studuje hru na klarinet na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Kromě soutěže již v minulosti vystupoval například se skupinou Robson v roce 2007 v Noci s Andělem na České televizi. V roce 2009 se stal v soutěži Český slavík Objevem roku. V semifinálových kolech soutěže zpíval písně Venus od Toma Jonese (1. semifinále), Lady Carneval od Karla Gotta (2. semifinále) a Hallelujah od Leonarda Cohena. Ve finálových kolech pak písně Little Less Conversation od Elvise Presleyho (1. finále) a Feeling Good od Michaela Bublé (2. finále).

Martin se probojoval do finále, kde v neděli 20. prosince 2009 zvítězil v boji o titul Česko Slovenské Superstar nad svým soupeřem Miroslavem Šmajdou. Martin Chodúr byl podle bookmakerů sázkové kanceláře Tipsport k 20. říjnu favoritem soutěže s kurzem 2,5:1.

Kája

SPORT

Florbal

V okresním finále vybojovaly dívky (B. Skoumalová, Weinlichová, Zádrapová, Hudečková, Švancárová, Franková, Rutarová, Krňávková, Bartlová, Pořízková) 2. místo, hoši - s pomocí 2 dívek (Boško, Kamler, Rychtařík O. a T., Skařupa, Diblík, Unzeitig, Zádrapová, Kratochvílová) skončili 4.

ANKETA Získají Češi nějakou medaili na olympiádě ??

p.druž.Kovalová: Aspoň jednu bychom mohli: Valenta skok na lyžích (že by se vrátil ze sportovního důchodu ?!)

p.uč.Blahová : Bauer by teoreticky mohl; pevně věřím tomu černochovi z televize, co jezdí slalom :-)

p.uč.Horáková: Sáblíková, Bauer a snad Záhrobská a Verner alespoň 3. místo

p.uč.Maróšek : určitě nějakou získají - snad Bauer, Sáblíková, všechno je možné

Marek Š., 4.C: Bauer je borec

p.uč. Čadilová : snad poprvé nedají štafetu žen (o 2 týdny později bylo rozhodnuto, že ano)

Filip, 6.A : Sáblíková

Švancárová, 6.C : Špotáková (v hodu oštěpem do rampouchu ?!)

Franková, 6.C : Šebrle (skok o tyči do sněhové závěje ?!)

tip redakce: Sáblíková - 100% (když bude zdravá), Bauer - 80%, hokejisté - 40%, Záhrobská - 30%, Churavý - 20%, Novotná - 10%, Kraus - 10%

Kačka, Barča

Alfonz cup 2010 - 12.ročník

Navzdory všem chorobám a předvánoční únavě proběhl další ročník dívčího fotbalového turnaje celkem v poklidu. Devátáčky si jako obvykle brousily zuby na vítězství (když je to jejich poslední účast), ale letos je poněkud zaskočily holky z 8.ročníku. Dokonce i tým učitelek (ačkoli jeho sestavování je pravidelně sázka do loterie a do poslední chvíle nebývá jasné, kdo všechno se odváží nastoupit a riskovat okopávání od svých žákyň) byl nažhavený na vítězství a po dlouhé době vyhrál obě finálová utkání (se 7.A 3:0, s 8.A 6:2, počítáno i s penaltami). Poděkování patří p.uč. Dorňákové, Horákové, Nevrklové, Rutarové, Suchanové a p.druž.Janků. O zdárný průběh se zasloužili i rozhodčí - p.uč.Křivohlávek, D.Sikora a S.Maláník (oba z 8.A) - a zapisovatelky z redakce Alfonze.

Nejúspěšnějšími střelkyněmi se staly Kája Machusová ze 7.B (3 góly) a Lucie Vojtíšková z 8.B (4góly).

Konečné pořadí:

1. 7.A	12bodů	1. 8.A	8 bodů
2. 7.B	7b. (na penalty)	2. 9.A	7b.
3. 6.C	7b.	3. 8.B	5b.
4. 6.B	3b.	4. 9.C	4b.
5. 6.A	0b.	5. 9.B	2b.

M.F.

**vítězné týmy 8.A, 7.A
a učitelek**

„Starozákonní židé říkali, že slušnost je jako motýl, který letí přes moře. Musí pořád mávat křídly, aby se neutopil. Slušnost nejde našetřit jako peníze ! To, že jsem byl včera slušný, mi nepomůže, když nebudu slušný i dnes.“

ARNOŠT LUSTIG

Na zimním čísle ALFONZe se podíleli: Hanka Mondeková (7.A), Bára Kratochvílová, Kája Machusová, Eliška Švábová, Katka Tomášková (všechny 7.B), Terka Kaprálová, Adéla Nosálová, Hanča Novotná, Naty Příkopová, Míša Zajícová (všechny 9.C), p.ře.Radovan Pavelka, p.uč.Josef Václavík, p.uč.Martina Fišerová
ALFONZ č.2/2009-10 vychází 10.2.2010.